

ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СОЦІУМ

I. Поняття соціальної організації. Основні види соціальних організацій.

Людей спонукають об'єднуватися в організації і взаємодіяти в їх рамках фізичні та біологічні обмеження, властиві кожній окремій людині. В організації люди об'єднують свої здібності, доповнюючи один одного, і тим самим домагаються як цілей організації, так і індивідуальних цілей.

Організація є сукупністю двох або більше індивідів, діяльність яких побудована на досягненні свідомо координованих цілей.

Організація припускає формування соціальних зв'язків, тобто індивіди взаємодіють всередині організації.

Характер взаємодії не виникає сам по собі – він нав'язується організацією.

Створена організація починає жити самостійним життям, і не залежить від людей, які створили її. У даному контексті організація і виступає як соціальна спільність.

***Соціальна спільнота** – це реально існуюча, емпірично фіксована сукупність індивідів, що відрізняється відносною цілісністю і виступає самостійним суб'єктом соціальної дії та поведінки.*

Найважливішим компонентом соціальних систем є **людина**. Основною її властивістю є **активна цілеспрямована поведінка**.

Н. Вінер → нецілеспрямоване (випадкове) і цілеспрямоване активне поведіння людини

Е. Фромм → в тому, що людина некерована, схильна до стихійності, є її збереження і відтворення

Індивід дає організованому цілому постійну різноманітність, що дозволяє цьому цілому адаптуватися до зовнішнього середовища, а отже, забезпечує йому необхідну стійкість.

Складні системи, в т.ч. соціально-економічні, **мають здатність до самопізнання**, тобто можуть роздільно сприймати власні стимули і реакції при аналізі власної поведінки, обумовленого зовнішнім середовищем.

Соціальна організація характеризується такими рисами:

- стійкою взаємодією елементів, що сприяє міцності та стабільності їх існування в просторі і часі;
- відносно високим ступенем згуртованості;
- чітко вираженою однорідністю складу;
- входженням у більш широкі спільності як елементів структурних утворень.

Характерні ознаки формальної і неформальної організації

Формальна організація	Неформальна організація
<ul style="list-style-type: none"> – є узаконена система норм, правил, принципів діяльності, стандартів поведінки членів організації; – раціональна; – принципово безособова 	<ul style="list-style-type: none"> – існує одночасно з формальними організаціями, – характерна система не приписаних соціальних ролей, неформальних інститутів і санкцій, еталонів поведінки, переданих звичаями і традиціями; – припускає особистісні службові відносини, вирішення виробничих завдань способами, відмінними від формальних приписів; – сприяє підтриманню соціальної цілісності, зняттю соціальної напруженості в колективі; – виступає своєрідним буфером між індивідом і жорсткою формальною організацією; – негативна роль неформальних організацій: іноді приватний інтерес певної групи може превалювати над загальною метою організації.

II. Регулятори в соціальній системі.

Цілісність соціальної системи забезпечується механізмами її регулювання.

